

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 429

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 iunie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 165 din 17 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi”, cuprinsă în art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2–3			
Decizia nr. 228 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și ale legii în ansamblul său	4–8			
Decizia nr. 247 din 7 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a				
			Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	8–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		423.	— Hotărâre pentru completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi	12
		425.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Compania Națională a Uranului — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri	13–15
		426.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2015 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale	15–16
		429.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pe anul 2015 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 165****din 17 martie 2015**

**referitoare la referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei
„și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi”, cuprinsă în art. II
din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea
tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea „Cronos Distribuție” — S.R.L. din Alexandria în Dosarul nr. 12.115/302/2014 al Judecătoriei Sectorului 5 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 924D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 12.115/302/2014, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Societatea „Cronos Distribuție” — S.R.L. din Alexandria într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulată de aceasta în contradictoriu cu Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat poate da naștere unor interpretări diferite, în sensul că legea contravențională mai favorabilă nu se aplică retroactiv decât tarifelor de despăgubire contestate în instanță până la data intrării în vigoare a acesteia, iar nu și celor necontestate până la momentul când legea începe să activeze. Arată că textul criticat

instituie, totodată, un regim juridic inegal și discriminator pentru deținătorii de autovehicule trași la răspundere contravențională și civilă pentru lipsa rovinietei. Precizează că este evident că textul nu permite aplicarea legii contravenționale mai favorabile tuturor situațiilor juridice născute sub imperiul vechii legi și care vor fi judecate sub legea nouă, ci numai aceluia care fac sau au făcut obiectul unor procese soluționate definitiv ori aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a legii noi. Prin termenul instituit, „până la data intrării în vigoare a prezentei legi”, este afectat principiul egalității în fața legii a cetățenilor pentru contravenienții care, deși se află în aceeași situație juridică, din motive independente de voința lor, pot intra sub incidența unor regimuri juridice diferite, în pofida faptului că toți au săvârșit aceeași contravenție, lipsa rovinietei. Drept urmare, unii contravenienți sunt exonerati de plata tarifului, în timp ce alții urmează să îl plătească.

6. **Judecătoria Sectorului 5 București** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, observând că reprezintă o normă contravențională mai favorabilă, care poate dispune și pentru trecut. În ce privește pretinsa discriminare între contravenienții care au contestat tarifele de despăgubire până la data intrării în vigoare a Legii nr. 144/2012 și cei care nu au formulat astfel de contestații sau ale căror contestații au fost respinse ca tardive, apreciază că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, aspect ce justifică tratamentul diferit aplicat de legiuitor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 24 iulie 2012, potrivit cărora „*Tarifele de despăgubire prevăzute de*

Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi se anulează”. Din motivarea excepției rezultă însă că autorul acesteia critică doar sintagma „și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi” cuprinsă în art. II al Legii nr. 144/2012, aceasta urmând să reprezintă obiectul excepției.

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege dedus controlului de constituționalitate contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul neretroactivității legii, precum și prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 385 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013, Decizia nr. 505 din 5 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 21 ianuarie 2014, Decizia nr. 36 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2014, Decizia nr. 112 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 25 aprilie 2014, și Decizia nr. 386 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 august 2014).

13. Curtea reține că, potrivit art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, actele normative pot cuprinde, pe lângă amenda contravențională ca sancțiune de drept administrativ, și tarife de determinare a despăgubirilor pentru prejudiciile pricinuite prin săvârșirea contravenției. În acest sens, art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, prevedea că „Contravenientul are obligația de a achita, pe lângă amenda contravențională, cu titlu de tarif de despăgubire, în funcție de tipul vehiculului folosit fără a deține rovinietă valabilă, sumele stabilite potrivit anexei nr. 4”. Prin Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2012, Curtea a reținut că, în concepția Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, stabilirea tarifului de despăgubire este întemeiată pe dreptul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de a beneficia de repararea prejudiciului (uzarea și degradarea drumurilor naționale) cauzat (prejudiciul fiind rezultatul direct al acțiunii de folosire a drumurilor naționale fără plata rovinietei) prin fapta ilicită săvârșită de utilizator (folosirea drumului național fără plata rovinietei). Așadar, obligarea la plata acestui tarif de despăgubire este o consecință a răspunderii pentru săvârșirea unei fapte ilicite, respectiv utilizarea rețelei de drumuri fără plata tarifului corespunzător, care a avut ca rezultat un prejudiciu cauzat Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Curtea observă că art. I pct. 2 din Legea nr. 144/2012 abrogă articolul menționat, astfel încât nedeținerea rovinietei valabile atrage sancțiunea contravențională, dar de la data intrării în vigoare a legii nu mai atrage obligația plății tarifului de despăgubire.

14. Prin Decizia nr. 112 din 6 martie 2014, Curtea, referitor la pretinsa discriminare, a reținut că cele două categorii de persoane, respectiv contravenienții care au contestat tarifele de despăgubire prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 până la data intrării în vigoare a Legii nr. 144/2012 — tarife care se anulează conform textului criticat — și cei care nu au formulat astfel de contestații sau ale căror contestații au fost respinse ca tardive, se află în situații juridice diferite, aspect ce justifică tratamentul juridic diferit aplicat de legiuitor, neputând fi reținută încălcarea prin textul criticat a dispozițiilor art. 16 din Constituție.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Cronos Distribuție” — S.R.L. din Alexandria în Dosarul nr. 12.115/302/2014 al Judecătoriei Sectorului 5 București și constată că sintagma „și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi” cuprinsă în art. II din Legea nr. 144/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 228

din 2 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și ale legii în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Aurica Ionescu și alții, prin Sindicatul din Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în Dosarul nr. 944/113/2014 al Curții de Apel Galați — Secția de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.246D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Sindicatul din Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, domnul Valeriu Partene, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.257—1.271D/2014, nr. 1.273D/2014, nr. 1.279—1.280D/2014, nr. 1.286D/2014, nr. 1.330D/2014, nr. 1.333D/2014, nr. 1.335—1.337D/2014 și nr. 1.349—1.360D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Anișoara Mușat și alții, Camelia Iuliana Alexandru și alții, Aurel Fătu și alții, Fana Andronic și alții, Mihai Chirsanov și alții, Didina Calbăr și alții, Anamaria Dumitriu și alții, Iulia Munteanu și alții, Emelina Moraru și alții, Cristina Elena Anton și alții, Alina Aramă și alții, prin Sindicatul din învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, Mărioara Caia și alții, Adina Andreiescu și alții, Stela Constantin și alții, Nicoleta Buda și alții, Silviu Pădurariu și alții, Otilia Stela Luca, Nicolai Buzduga și alții, Constantin Andrei și alții, Victor Ungureanu și alții, Petru Alexandru Adumitroaie și alții, Iulia Valerica Adiaconiței și alții, Valerica Ailenei și alții, Anca Iuliana Cazacu și alții, Didina Bunduc și alții, Angela Culica și alții, Mihai Romeo Bejinaru și alții, Alina Monica Martiniuc și alții, Narcisa Balan și alții, Simona Chelariu și alții, Aurelia Corina Aciobăniței și alții, Dumitru Lucia și alții, Gheorghe Țurcanașu și alții, Maria Antonesei și alții, prin Liga Sindicatelor din învățământ Botoșani, și de Cristina Ionescu, Neluța Dumitru și alții, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în dosarele nr. 937/113/2014, nr. 963/113/2014, nr. 1.014/113/2014, nr. 1.082/113/2014, nr. 1.113/113/2014, nr. 1.311/113/2014, nr. 1.352/113/2014, nr. 2.640/40/2014, nr. 2.695/40/2014, nr. 2.725/40/2014, nr. 2.734/40/2014, nr. 2.770/40/2014, nr. 2.877/40/2014, nr. 2.885/40/2014, nr. 4.047/121/2014, nr. 1.389/113/2014, nr. 3.305/121/2014, nr. 1.350/113/2014, nr. 936/113/2014, nr. 1.447/113/2014, nr. 2.696/40/2014, nr. 2.623/40/2014, nr. 2.639/40/2014, nr. 2.704/40/2014, nr. 2.603/40/2014, nr. 2.624/40/2014, nr. 2.626/40/2014, nr. 2.632/40/2014, nr. 2.635/40/2014, nr. 2.760/40/2014, nr. 2.761/40/2014,

nr. 2.764/40/2014, nr. 2.700/40/2014, nr. 2.777/40/2014, nr. 2.779/40/2014 și nr. 2.840/40/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și Tribunalului Galați — Secția I civilă. De asemenea, președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 45—49D/2015 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, excepție ridicată de Florin Matei și alții, Laura Apătăchioaie și alții, Angela Atănăsoaie și alții, Daniel Șchiopu și alții, Aurora Ailoaie și alții, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în dosarele nr. 2.720/40/2014, nr. 2.728/40/2014, nr. 2.641/40/2014, nr. 2.843/40/2014 și nr. 2.767/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, în dosarele nr. 1.271D/2014 și nr. 1.279D/2014, pentru Sindicatul Liber „Educația”, domnul Adrian Andrășescu, cu delegații depuse la dosare, iar în dosarele nr. 1.257—1.263D/2014, nr. 1.273D/2014, nr. 1.280D/2014, nr. 1.286D/2014 și nr. 1.330D/2014, pentru partea Sindicatul din Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, domnul Valeriu Partene, cu delegații depuse la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent mai referă asupra faptului că Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. De asemenea, se mai arată că partea Ministerul Educației și Cercetării Științifice a depus în Dosarul nr. 48D/2015 note de ședință prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a excepției.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.257—1.271D/2014, nr. 1.273D/2014, nr. 1.279—1.280D/2014, nr. 1.286D/2014, nr. 1.330D/2014, nr. 1.333D/2014, nr. 1.335—1.337D/2014, nr. 1.349—1.360D/2014 și nr. 45—49D/2015 la Dosarul nr. 1.246D/2014. Atât reprezentanții părților prezente, cât și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.257—1.271D/2014, nr. 1.273D/2014, nr. 1.279—1.280D/2014, 1.286D/2014, nr. 1.330D/2014, nr. 1.333D/2014, nr. 1.335—1.337D/2014, nr. 1.349—1.360D/2014 și nr. 45—49D/2015 la Dosarul nr. 1.246D/2014, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Sindicatului din Învățământ „Corneliu Gh. Caranica”, domnul Valeriu Partene. Acesta, reiterând excepția de neconstituționalitate, arată că Legea nr. 63/2011 vine și întrerupe cursul firesc al măririi salariilor profesorilor, ajungându-se chiar la diminuarea acestora, chiar dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 a operat o mărire cu 5% a acestora. În consecință, el solicită admiterea excepției. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Sindicatul Liber „Educația”, domnul Adrian Andrășescu. Acesta, reiterând excepția de neconstituționalitate

arată că expunerea de motive a legii este lipsită de transparență și mistifică realitatea. Legea nr. 63/2011 reduce salariile cu 25%, ajungându-se astfel, la o situație absurdă. În consecință, solicită admiterea excepției.

8. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 4, 6, 11, 13, 20, 25 noiembrie 2014 și 2 și 10 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 944/113/2014, nr. 937/113/2014, nr. 963/113/2014, nr. 1.014/113/2014, nr. 1.082/113/2014, nr. 1.113/113/2014, nr. 1.311/113/2014, nr. 1.352/113/2014, nr. 2.640/40/2014, nr. 2.695/40/2014, nr. 2.725/40/2014, nr. 2.734/40/2014, nr. 2.770/40/2014, nr. 2.877/40/2014, nr. 2.885/40/2014, nr. 1.389/113/2014, nr. 3.305/121/2014, nr. 1.350/113/2014, nr. 936/113/2014, nr. 1.447/113/2014, nr. 2.696/40/2014, nr. 2.623/40/2014, nr. 2.639/40/2014, nr. 2.704/40/2014, nr. 2.603/40/2014, nr. 2.624/40/2014, nr. 2.626/40/2014, nr. 2.632/40/2014, nr. 2.635/40/2014, nr. 2.760/40/2014, nr. 2.761/40/2014, nr. 2.764/40/2014, nr. 2.700/40/2014, nr. 2.777/40/2014, nr. 2.779/40/2014 și nr. 2.840/40/2014, și prin Sentința civilă nr. 1.765 din 20 noiembrie 2014 pronunțată în Dosarul nr. 4.047/121/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Botoșani — Secția I civilă și Tribunalul Galați — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Aurica Ionescu și alții, Anișoara Mușat și alții, Camelia Iuliana Alexandru și alții, Aurel Fătu și alții, Fana Andronic și alții, Mihai Chirsanov și alții, Didina Calbăr și alții, Anamaria Dumitriu și alții, Iulia Munteanu și alții, Emelina Moraru și alții, Cristina Elena Anton și alții, Alina Aramă și alții, prin Sindicatul din Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, Mărioara Caia și alții, Adina Andreiescu și alții, Stela Constantin și alții, Nicoleta Buda și alții, Silviu Pădurariu și alții, Otilia Stela Luca, Nicolai Buzduga și alții, Constantin Andrei și alții, Victor Ungureanu și alții, Petru Alexandru Adumitroaie și alții, Iulia Valerica Adiaconiței și alții, Valerica Ailenei și alții, Anca Iuliana Cazacu și alții, Didina Bunduc și alții, Angela Culica și alții, Mihai Romeo Bejinaru și alții, Alina Monica Martiniuc și alții, Narcisa Balan și alții, Simona Chelariu și alții, Aurelia Corina Aciobăniței și alții, Dumitru Lucia și alții, Gheorghe Țurcanașu și alții, Maria Antonesei și alții, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, și de Cristina Ionescu, Neluța Dumitru și alții, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în dosare având ca obiect solicitarea unor drepturi bănești.

10. Prin încheierile din 10 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 2.720/40/2014, nr. 2.728/40/2014, nr. 2.641/40/2014, nr. 2.843/40/2014 și nr. 2.767/40/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția a fost invocată de Florin Matei și alții, Laura Apătăchioaie și alții, Angela Atănăsoaie și alții, Daniel Șchiopu și alții, Aurora Ailoaie și alții, prin Liga Sindicatelor din învățământ Botoșani, în dosare având ca obiect solicitarea unor drepturi bănești.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile Legii nr. 63/2011 contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011. În acest sens, arată că, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate, deși, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută în raport cu salariile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, adică prin luarea în calcul a unui coeficient de multiplicare 1,000 cu valoarea de 400 lei. Conform considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și celor ale deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

12. Autorii excepției arată că, în fapt, Legea nr. 63/2011 a readus valorile salariale ale cadrelor didactice la nivelul stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, care a fost declarată neconstituțională, ceea ce a condus la o scădere a cuantumului salariilor cu 25%. În acest sens, susțin că, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, Guvernul avea obligația să respecte prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și să modifice salariile prevăzute în anexele Legii nr. 63/2011 prin raportarea lor la valorile stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008.

13. În concluzie, autorii excepției susțin că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece aceste dispoziții „perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare rezultatul înmulțirii acestora”. Soluția constituțională pentru uniformizarea salariilor din învățământ „era raportarea valorilor la cele rezultate din prevederile Legii nr. 221/2008, constituțională.”

14. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă și Tribunalul Galați — Secția I civilă** opinează, în esență, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului**, în punctele de vedere exprimate în dosarele nr. 1.246D/2014, nr. 1.257—1.271D/2014, nr. 1.273D/2014, nr. 1.279—1.280D/2014, 1.286D/2014, nr. 1.330D/2014, nr. 1.333D/2014, nr. 1.335D/2014, nr. 1.337D/2014, nr. 1.349—1.360D/2014 și nr. 45—49D/2015, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente și concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, dispozițiile anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și Legea nr. 63/2011 în ansamblul său. Anexa nr. 2 la Legea nr. 63/2011 reglementează salariile de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar, în timp ce anexa nr. 3b la aceeași lege stabilește salariile de încadrare pentru personalul didactic auxiliar din învățământul preuniversitar. Dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, criticate punctual de autorii excepției, au următoarea redactare:

— Art. 1: „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz. [...]

(6) Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi.”;

— Art. 2: „(1) Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Persoanele care au salariul de încadrare între limita minimă și maximă a tranșei de vechime pentru funcțiile didactice din învățământ universitar, respectiv a gradului profesional sau a treptei profesionale pentru funcțiile didactice auxiliare își păstrează încadrarea avută dacă se situează între limitele prevăzute în anexele la prezenta lege.”;

— Art. 6: „Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”

20. Deși Legea nr. 63/2011 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, având aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât își produce efectele în cauzele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Mai mult, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

21. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorilor excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,00 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorii excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, cu privire la care Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie

2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitatea acestora.

23. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, la același paragraf, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

24. Prin aceeași decizie, paragraful 16, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

25. Cu privire la principiul constituțional al art. 1 alin. (5), prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând că acesta impune existența unei legislații previzibile, unitare și coerente. De asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socio-profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit cuantumul și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru

perioada în care munca a fost prestată. În același sens sunt Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, și Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea reține că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel, Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 „are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

28. Or, Curtea reține că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012 au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebui să se aplice începând cu data de 1 ianuarie

2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011 care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

29. Așadar, considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

30. Curtea observă că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor, indemnizațiilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care nu fac parte, potrivit legii, din salariul de bază al personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

31. În final, Curtea subliniază că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurica Ionescu și alții, Anișoara Mușat și alții, Camelia Iuliana Alexandru și alții, Aurel Fătu și alții, Fana Andronic și alții, Mihai Chirsanov și alții, Didina Calbăr și alții, Anamaria Dumitriu și alții, Iulia Munteanu și alții, Emelina Moraru și alții, Cristina Elena Anton și alții, Alina Aramă și alții, prin Sindicatul din Învățământ Brăila „Corneliu Gh. Caranica”, în dosarele nr. 944/113/2014, nr. 937/113/2014, nr. 963/113/2014, nr. 1.014/113/2014,

nr. 1.082/113/2014, nr. 1.113/113/2014, nr. 1.311/113/2014, nr. 1.352/113/2014, nr. 1.389/113/2014, nr. 1.350/113/2014, nr. 936/113/2014 și nr. 1.447/113/2014 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mărioara Caia și alții, Adina Andreiescu și alții, Stela Constantin și alții, Nicoleta Buda și alții, Silviu Pădurariu și alții, Otilia Stela Luca, Nicolai Buzduga și alții, Constantin Andrei și alții, Victor Ungureanu și alții, Petru Alexandru Adumitroaie și alții, Iulia Valerica Adiaconitei și alții, Valerica Ailenei și alții, Anca Iuliana Cazacu și alții, Didina Bunduc și alții, Angela Culica și alții, Mihai Romeo Bejinaru și alții, Alina Monica Martiniuc și alții, Narcisa Balan și alții, Simona Chelariu și alții, Aurelia Corina Aciobăniței și alții, Dumitru Lucia și alții, Gheorghe Țurcanașu și alții, Maria Antonesei și alții, Florin Matei și alții, Laura Apătăchioaie și alții, Angela Atănăsoaie și alții, Daniel Șchiopu și alții, Aurora Ailoaie și alții, prin Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în dosarele nr. 2.640/40/2014, nr. 2.695/40/2014, nr. 2.725/40/2014, nr. 2.734/40/2014, nr. 2.770/40/2014, nr. 2.877/40/2014, nr. 2.885/40/2014, nr. 2.696/40/2014, nr. 2.623/40/2014, nr. 2.639/40/2014, nr. 2.704/40/2014, nr. 2.603/40/2014, nr. 2.624/40/2014, nr. 2.626/40/2014, nr. 2.632/40/2014, nr. 2.635/40/2014, nr. 2.760/40/2014, nr. 2.761/40/2014, nr. 2.764/40/2014, nr. 2.700/40/2014, nr. 2.777/40/2014, nr. 2.779/40/2014, nr. 2.840/40/2014, nr. 2.720/40/2014, nr. 2.728/40/2014, nr. 2.641/40/2014, nr. 2.843/40/2014 și nr. 2.767/40/2014 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și de Cristina Ionescu, Neluța Dumitru și alții, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în dosarele nr. 4.047/121/2014, nr. 3.305/121/2014 ale Tribunalului Galați — Secția I civilă, și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale anexelor nr. 2 și 3b la Legea nr. 63/2011, precum și ale legii în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247

din 7 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Marin Popa în Dosarul nr. 14.279/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.178D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 14.279/63/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marin Popa, într-un dosar având ca obiect solicitarea unor drepturi bănești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011. Astfel, prin Legea nr. 63/2011, salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin scoaterea sporurilor de bază, însă cuantumul brut al acestora a rămas la același nivel cu cel avut potrivit Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Or, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea nr. 330/2009.

6. Conform considerentelor deciziilor Curții nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011 și celor ale Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul avut în luna iunie 2010, deci la nivelul prevăzut de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea nr. 330/2009. Prin urmare, începând cu data de 1 ianuarie 2011, salariile cadrelor didactice trebuiau să revină la cuantumul

salariilor din luna iunie 2010, salarii stabilite la nivelul grilei din Legea nr. 221/2008 coroborată cu Legea nr. 330/2009.

7. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 încalcă și prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, prin art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 sunt majorate salariile personalului didactic preuniversitar cu vechime până la 6 ani, cu 10%, începând cu 1 ianuarie 2014, față de salariile din luna decembrie 2013, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, cu vechime peste 6 ani, începând cu 1 ianuarie 2014, se păstrează la nivelul salariului din luna decembrie 2013. Astfel, se creează o discriminare a cadrelor didactice după criteriul vechimii în învățământ, dar și un privilegiu după același criteriu.

8. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** opinează, în esență, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 642 din 14 iunie 2012, nr. 818 din 4 octombrie 2012 și nr. 31 din 5 februarie 2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții:

— art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011;

— art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011 [și nu art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, așa cum, în mod eronat, se arată în încheierea de sesizare];

— art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012;

— art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014;

— art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013.

14. Deși Legea nr. 63/2011 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, având aplicabilitate limitată în timp, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acesteia, întrucât își produce efectele în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Mai mult, aplicabilitatea Legii nr. 63/2011 a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015.

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că principala critică a autorului excepției de neconstituționalitate este aceea că salariile personalului didactic și didactic auxiliar trebuiau să revină, începând cu data de 1 ianuarie 2011, la cuantumul (calculat pe baza coeficientului de multiplicare 1,00 de 400 lei) prevăzut de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Astfel, autorul excepției critică noua reglementare a salarizării personalului didactic și didactic auxiliar — Legea nr. 63/2011, precum și dispozițiile de lege care prelungesc în anii 2012, 2013 și 2014 aplicabilitatea Legii nr. 63/2011. Cu privire la aceste dispoziții, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, constatând constituționalitate acestora.

17. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al deciziei anterior menționate, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). De asemenea, la același paragraf, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din

8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57. Cu privire la exigențele referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

18. Prin aceeași decizie (paragraful 16), Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

19. Cu privire la principiul constituțional al art. 1 alin. (5), prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate asupra Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ (devenită Legea nr. 63/2011), reținând că acesta impune existența unei legislații previzibile, unitare și coerente. De asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege cu aplicabilitate limitată în timp a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit cuantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În același sens sunt Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei* (paragraful 94) și Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației* (paragraful 58).

20. Referitor la încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece dispozițiile criticate contravin considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar (devenită Legea nr. 118/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, lege prin care s-au diminuat salariile personalului plătit din fonduri publice cu 25%, iar ulterior aceste diminuări au fost recuperate prin Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri

publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată prin Legea nr. 182/2012), Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014 (paragraful 17), că, prin deciziile sale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Curtea a apreciat însă că aceasta „este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010”. De asemenea, a reținut că „stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, [...] în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010”.

21. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, paragrafele 23—25, reținând că „ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt cadre didactice din învățământul preuniversitar care însă se află în situații juridice diferite, anume personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime în învățământ până în 6 ani și personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime de peste 6 ani, astfel că, în cauză, nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.”

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea reține că aceasta a avut ca obiect dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 300/2009. Prin această decizie, Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 3 din 4 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a admis recursul în interesul legii care viza aplicarea dispozițiilor Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, stabilind că acestea se aplică pe toată perioada cuprinsă între 1 octombrie 2008 și 31 decembrie 2009. Astfel, Curtea a reținut că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în

conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 11 din 8 octombrie 2012, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că — în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 — personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 „are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

24. Or, Curtea reține că dispozițiile de lege care au făcut obiectul deciziei sus-menționate a Curții Constituționale și Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012 au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care ar fi trebuit să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011, dar, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a stabilit că în anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Începând cu data de 13 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011, care a reglementat încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar și salarizarea acestui personal, pe baza unor noi grile de salarizare, prevăzute în anexele la lege, ce instituie salarii de încadrare pentru fiecare funcție în parte, fără raportare la un coeficient de multiplicare (ierarhizare) astfel cum era prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008.

25. Așadar, considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Deciziile pronunțate în cadrul soluționării unor recursuri în interesul legii reprezintă rezultatul unei activități de interpretare a legii, iar nu de legiferare, și își găsesc aplicabilitatea atât timp cât norma interpretată este în vigoare.

26. Distinct față de acestea, Curtea reține că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

27. În final, Curtea subliniază că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Popa în Dosarul nr. 14.279/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (3) și (4) și ale art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005
privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, după poziția 1 se introduce o nouă poziție, poziția 11, cu următorul cuprins:

„11. Regia Autonomă «Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian — ROMATSA» — sediul central, CDZ, bd. Ion Ionescu de la Brad nr. 10, sectorul 1, București”.

Art. II. — Posturile necesare pentru instituirea pazei și protecției cu efective de jandarmi la obiectivul prevăzut la art. I se asigură prin redistribuirea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.486/2005 privind asigurarea pazei și protecției obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul
2015 pentru Compania Națională a Uraniului — S.A. București,
aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor
Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2015 pentru Compania Națională a Uraniului — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul energiei, întreprinderilor mici
și mijlocii și mediului de afaceri,
Andrei Dominic Gereă
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

MINISTERUL ENERGIEI, ÎNTRERPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII
ȘI MEDIULUI DE AFACERI
COMPANIA NAȚIONALĂ A URANIULUI — S.A. București

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2015

– mii lei –

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	163368
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	163267
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	101
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	163368
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	163265
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	39162
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	6185
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	84178
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	59878
	C1	ch. cu salariile	13	56420
	C2	bonusuri	14	3458
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	468
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	393
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	23439
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	33740
	2	Cheltuieli financiare	20	103
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	0
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	1328
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	-1328
	1	Rezerve legale	25	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% varsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2015
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	2579
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	2579
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1330
	2	Nr. mediu de salariați total	49	1355
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	3613
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	3470
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	120,49
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	1000
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	420

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2015 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 53 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2015 cu suma de 8.807 mii lei, la capitolul 66.01 „Sănătate”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea

nr. 280/2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să modifice modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 10 iunie 2015.
Nr. 426.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pe anul 2015 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 53 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pe anul 2015, cu suma de 4.480 mii lei la capitolul 74.01 „Protecția mediului” și cu suma de 2.401 mii lei la capitolul 83.01 „Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, cu

modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Grațiana Leocadia Gavrilăscu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 10 iunie 2015.
Nr. 429.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 831209